

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

„nærmest virker som en Frigørelse for Rigsdagens Indflydelse paa Driften, idet det er Regeringen, der har den afgørende Indflydelse“. Den ærede daværende Minister oplyste dernæst, at efter de for ham foreliggende Oplysninger stod vore Statsbaner fuldt ud paa Højde med, hvad de belgiske Baner havde præsteret under Privatdrift, saa Forholdene i Belgien havde ingen Tilvokkelser for ham, hvorfor han ogsaa maatte erklære overfor Retsforbundet, at baade han for sit Vedkommende og Statsbanernes Administration for sit Vedkommende mente at kunne anvende Tiden nyttigere i Statens og Statsbanernes Interesse end ved Overvejelser i den af Retsforbundet foreslaaede Retning. Det ærede Medlem maa jo dog altsaa i 1927—1928 have haft visse Oplysninger, som har været Grundlag for hans Udtalelser den Gang.

Naar jeg selv tager lidt forsigtigt paa dette Spørgsmaal om et særligt Driftsselskab, skyldes det den Kendsgerning, at jeg i den Tale, som jeg holdt i Folketinget i 1922—23 om Statsbanernes Forhold, og som senere blev Grundlag for Drøftelserne af Statsbanernes Forhold i Administrationskommissionen af 1923, bl. a. konkluderede i den Tanke at drive Statsbanerne netop ved et særligt Driftsselskab. Jeg har altsaa en Fortid paa dette Punkt, som jeg ikke kan løbe fra. Jeg fik imidlertid intet Parti med, heller ikke mit eget, og jeg erklærede mig da tilfreds med den større Frihed i Ledelsen, Statsbanerne fik i 1925, og som jeg synes Statsbanerne har brugt paa en særdeles fornuftig Maade.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Stensballe*): Jeg vil gerne begynde med at beklage den højtærede Ministers Afvisning af Forslaget om Nedsættelse af en Kommission med den i Lovforslaget fremstillede Opgave. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister kan udtale, at det er et politisk Forslag, og jeg kan hertil ikke sige andet end, at den Begrundelse, jeg gav forleden Dag, er fuldt ud saglig. Den højtærede Minister kom ind paa det gamle Spørgsmaal om, hvorvidt generelle Takstnedsættelser i sin Tid burde have været gennemført eller ej. Jeg henholder mig til, hvad jeg saa ofte har sagt, at uden denne generelle Nedsættelse vilde Staten ikke have kunnet staa med den Forøgelse af Indtægterne for Godsets Vedkommende og med den Forøgelse i Godstransporterne, som er fremkommet, netop siden den Nedsættelse fandt Sted, men det bliver en Gentagelse, Postulater staaer overfor hin-

anden. Naar den højtærede Minister hævder, at Nedsættelsen af Taksterne var politisk begrundet, maa jeg svare, at den blev foretaget for at fastholde Godstransporterne for Statsbanerne, og fordi det viste sig, at disse Takster var saa ovenud høje i Forhold til tidligere, at der ogsaa var en politisk Begrundelse derfor, altsaa en naturlig sammenfaldende politisk og saglig Begrundelse. Den højtærede Minister taler imidlertid stadig ikke om, at han selv var inde paa dette Spørgsmaal, at han selv havde udarbejdet Forslaget om Takstnedsættelser for Kreaturtransporter — den højtærede Minister naaede ganske vist ikke at faa det gennemført, men han ved godt, at Forslaget forelaa. Det kan siges, at der var mere politisk Begrundelse herfor, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold.

I Anledning af, at den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg ikke havde nævnt Stykgodsudvalgets anden Betænkning, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at jeg ikke har faaet den, og derfor ikke har kunnet nævne den; jeg ser mig ikke i Stand til at udtale mig om noget, jeg ikke har faaet. Jeg forstod nok, at den burde have været tilstillet mig, men det er altsaa ikke sket.

Den højtærede Minister omtalte forskellige Forbedringer indenfor Statsbanernes Ledelse. Jeg erkender, at der er sket Forbedringer, men det, jeg hævdede, var, at det er slaaet op med Brask og Bram, at nu var Stykgodsbefordringen saa og saa stor, og nu skulde der foretages de og de Ændringer deri for at faa Udgifterne bragt ned — saaledes har jeg forstaaet det — og eventuelt faa overvejet, om man skulde gaa bort fra Stykgodsforsendelser. Men jeg kan ikke se, at det af Hensyn til den kvart Million, der er Tale om, var nødvendigt at nedsætte en Kommission; det kunde være sket af Ministeren selv uden alt for store Fagter.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at der ogsaa indenfor Statsbanerne er Tale om at faa undersøgt, hvorledes de forskellige Sidebaner forrenter sig. Jeg forstaar ikke, hvad den Undersøgelse skal til, hvis Hensigten ikke skal være at foretage Ændringer ved Nedlæggelse paa de Steder, hvor Banerne helt svigtés af Befolkningen. Men andet har ikke været Formaalet med vort Forslag; hvor Banestrækninger helt svigtés, og hvor der ingen Trafik er, har Staten efter vor Opfattelse ingen Forpligtelse til at drive Banerne videre.

Jeg er ganske indforstaaet med, at man kan overveje, hvorvidt en Simplifikation kan finde Sted; det udtalte jeg ogsaa i 1925, jeg haabede, at det maatte blive Re-